

عنوان بخش: آشنائی یا شرکت‌های تجاری (1) - انواع شرکت‌های تجاری و ویژگی‌های مشترک

شرکت‌های هفت‌گانه :

- 1- شرکت سهامی
- 2- شرکت با مسئولیت محدود
- 3- شرکت تضامنی
- 4- شرکت مختلط سهامی
- 5- شرکت مختلط غیر سهامی
- 6- شرکت نسبی
- 7- شرکت تعاونی

قبل از اینکه به بررسی ویژگی‌های مشترک شرکت‌های تجاری بپردازیم لازم است ابتدا با انواع شرکت‌های تجاری که در قانون تجارت مورد حکم قرار گرفته است آشنا شویم. در ماده 20 قانون تجارت هفت نوع شرکت تجاری پیش‌بینی شده است که عبارتند از :

- 1- شرکت سهامی
- 2- شرکت با مسئولیت محدود
- 3- شرکت تضامنی
- 4- شرکت مختلط سهامی
- 5- شرکت مختلط غیر سهامی
- 6- شرکت نسبی
- 7- شرکت تعاونی

لذا وقتی صحبت از شرکت‌های تجاری قانون تجارت شود منظور همین 7 شرکت تجاری است. البته در برخی قوانین شرکت جدیدی پیش‌بینی شده است مانند قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل 44 قانون اساسی که تشکیل شرکت جدیدی بنام شرکت تعاونی سهامی عام را پیش‌بینی نموده است.

□ ویژگی‌های مشترک شرکت‌ها:

- ❑ وجود حداقل تعداد شرکاء
- ❑ وجود قرارداد شرکت (شرکتنامه)
- ❑ داشتن شخصیت حقوقی حتی قبل از ثبت
- ❑ الزام به ثبت شرکت
- ❑ داشتن مدیر اجرایی
- ❑ شریک بودن شرکا در سود و زیان (البته میزان مسئولیت شرکاء بستگی به نوع شرکت دارد)

ویژگی های مشترکی بین شرکتهای تجاری وجود دارد که به برخی از اینها اشاره می کنیم.

1- وجود حداقل تعداد شرکاء: به این معنی که برای تشکیل هر شرکت بایستی حداقل 2 شریک وجود داشته باشند و در نظام حقوقی ایران شرکت تک شریکی پیش بینی نشده است. البته در برخی شرکتهای حداقل تعداد شرکا بیشتر است مانند شرکت سهامی خاص که حداقل شرکا 3 نفر و در شرکت سهام عام حداقل 5 شریک و در شرکتهای تعاونی حداقل 7 نفر شریک بایستی وجود داشته باشد اما در سایر شرکتهای با دو نفر شریک تشکیل می شود.

2- وجود قرارداد شرکت (شرکتنامه): با توافق شرکا در قالب شرکتنامه است که شرکت شکل می گیرد چراکه پیمان مشترک موسسین مبنای تشکیل شرکت خواهد بود هر چند ممکن است بعداً شرکا جدیدی اضافه شوند.

3- داشتن شخصیت حقوقی حتی قبل از ثبت: بر اساس قانون تجارت کلیه شرکتهای تجاری دارای شخصیت حقوقی هستند. لذا به محض تشکیل شرکت شخصیت حقوقی آن ایجاد می شود هر چند هنوز فرایند ثبت آن نهائی نشده و شرکت ثبت نشده باشد.

4- الزام به ثبت شرکت: هر چند ایجاد شخصیت حقوقی شرکتهای تجاری منوط به ثبت آن نیست اما در عین حال بر اساس قانون ثبت شرکتهای، کلیه شرکتهای تجاری باستی به ثبت برسند و برای عدم ثبت شرکتهای تجاری ضمانت اجرای قانون پیش بینی شده است.

5- داشتن مدیر اجرایی: چون شرکت دارای وجود طبیعی و واقعی نیستند لذا انجام تصمیمات و اجرای امور شرکت از طریق رکن اجرایی و مدیران اجرایی صورت می گیرد.

6- شریک بودن شرکا در سود و زیان: شرکا در سود و زیان شرکت شریک هستند حتی در شرکتهای تضامنی که مسئولیت شرکا در مقابل طلبکاران تضامنی است باز در رابطه بین شرکاء مسئولیت تقسیم می شود و اگر بیش از سهم خود به طلبکاران بپردازد، می تواند به سایر شرکا رجوع کند و اضافه بر سهم خود را که به طلبکاران شرکت پرداخته ز شرکا وصول نماید.

تقسیم بندی شرکتهای:

❑ تقسیم بر مبنای میزان مسئولیت شرکاء

➤ شرکتهای سرمایه‌ای

➤ شرکتهای شخصی

➤ شرکتهای مختلط

➤ شرکتهای تعاونی

❑ ویژگی شرکتهای سرمایه‌ای

1- اهمیت سرمایه

2- محدود بودن مسئولیت شرکاء

❑ مصادیق شرکتهای سرمایه‌ای

1- شرکت سهامی

2- شرکت با مسئولیت محدود

در شرکتهای سرمایه‌ای که شامل شرکتهای سهامی و با مسئولیت محدود میباشند، مسئولیت شرکا محدود است و فقط به میزان سهم الشرکه یا سهامی که دارند مسئول هستند لذا اگر یک میلیون تومان سهام یا سهم الشرکه دارد فقط به همین میزان در مقابل طلبکاران شرکت مسئولیت خواهد داشت. بر این اساس در این شرکها سرمایه از اهمیت برخوردار است لذا اعتماد مردم به این نوع شرکها بیستر مبتنی بر میزان سرمایه شرکت است تا اعتبار شخصی شرکاء شرکها.

1- شرکت سهامی

❑ سرمایه‌ی آن به سهام تقسیم شده است.

❑ مسئولیت دارندگان سهام فقط محدود به سهام آنهاست.

❑ کلیه‌ی عملیات شرکت های سهامی بازرگانی محسوب می شود

❑ حداقل شرکاء کمتر از سه نفر نخواهد بود.

❑ سرمایه‌ی شرکت های سهامی از مبلغ معینی نباید کمتر باشد.

شرکت سهامی به عنوان یکی از شرکتهای تجاری اما پرکاربردترین شرکت دارای ویژگیهای خاصی است که می توان به چند مورد اشاره کرد:

1- سرمایه ی آن به سهام تقسیم شده است. در این نوع شرکتهای بر خلاف سایر شرکتهای، ورقه سهم صادر می شود. ورقه سهام به عنوان اوراق بهادار محسوب است که قابل معامله بوده و قابل عرضه در بورس است.

2- مسئولیت دارندگان سهام فقط محدود به سهام آنهاست. این مسئولیت فقط به میزان مبلغ اسمی سهام است.

3- کلیه ی عملیات شرکت های سهامی بازرگانی محسوب می شود. بر اساس قانون تجارت شرکت سهامی را می توان برای انجام فعالیتهای غیرتجاری نیز تاسیس کرد مانند تاسیس دانشگاه در قالب شرکت سهامی در حالیکه در سایر شرکتهای بایستی موضوع شرکت انجام فعالیتهای تجاری موضوع ماده 2 قانون تجارت باشد.

4- حداقل شرکاء کمتر از سه نفر نخواهد بود. در شرکتهای سهامی خاص حداقل تعداد شرکا بایستی 3 نفر و در شرکتهای سهامی عام حداقل شرکا بایستی 5 نفر باشد.

5- سرمایه ی شرکت های سهامی از مبلغ معینی نباید کمتر باشد. شرکت سهامی تنها شرکتی است که قانون تجارت برای تشکیل آن حداقل سرمایه را پیش بینی نموده است که برای شرکت سهامی خاص حداقل یک میلیون ریال و برای سهامی عام حداقل 5 میلیون ریال می باشد. البته با توجه به اینکه این حکم قانون تجارت به روز نشده است لذا این میزان سرمایه از اهمیت برخوردار نیست.

2- شرکت با مسئولیت محدود

موضوع شرکت بایستی انجام فعالیتهای تجاری باشد

مسئولیت شرکا محدود به میزان سهم الشرکه آنهاست

حداقل شرکاء 2 نفر است

حداقل سرمایه در قانون پیش بینی نشده است

شرکت با مسئولیت یک شرکت سرمایه ای است که در این اسلاید و اسلایدهای بعدی به اختصار برخی از ویژگیهای آنها بیان می شود.

- در این شرکت، موضوع شرکت بایستی انجام فعالیتهای تجاری باشد. لذا نمی توان برای تاسیس یک بیمارستان یا دانشگاه از قالب حقوقی شرکت با مسئولیت محدود استفاده کرد.

- مسئولیت شرکا محدود به میزان سهم الشرکه آنهاست. اگر شرکی میزان سهم الشرکه او یک میلیون تومان باشد ولی بدهی های شرکت یک میلیارد باشد، این شریک فقط به میزان همان سهم الشرکه یعنی یک میلیون مسئولیت دارد.

- حداقل شرکاء 2 نفر است: این شرکت را می توان با دو نفر شریک تشکیل نمود.
- حداقل سرمایه در قانون پیش بینی نشده است. در این نوع شرکت حداقل سرمایه پیش بینی نشده لذا می توان با هر میزان سرمایه این نوع شرکت را تشکیل داد

سهم الشرکه در قالب اوراق قابل نقل و انتقال نیست.

انتقال سهم الشرکه منوط به موافقت دارندگان حداقل سه چهارم سرمایه است که اکثریت عددی نیز داشته باشند.

انتقال سهم الشرکه وقتی اعتبار دارد که به موجب سند رسمی باشد.

در شرکتهای با مسئولیت محدود سهم الشرکه در قالب اوراق قابل نقل و انتقال نیست. لذا نقل و انتقال سهم الشرکه نیازمند انجام تشریفات خاصی است و مانند ورقه سهم در شرکتهای سهامی نیست که بتوان به راحتی آنرا انتقال داد.

انتقال سهم الشرکه در این شرکت منوط به موافقت دارندگان حداقل سه چهارم سرمایه است که اکثریت عددی نیز داشته باشند. بنا براین اگر این موافقت حاصل نشود امکان انتقال سهم الشرکه نمی باشد. البته در صورتی که موافقت حاصل گردید، بایستی تشریفات برای انتقال صورت بگیرد به این صورت که انتقال سهم الشرکه وقتی اعتبار دارد که به موجب سند رسمی باشد. لذا بایستی انتقال در دفترخانه تنظیم شود.

2- شرکت با مسئولیت محدود (ادامه)

تعداد مدیران بر حسب تعداد شرکاء و نیاز آنها تعیین می شود.

تعیین مدت ماموریت مدیران به عهده شرکاء می باشد.

مدیران ممکن است از بین شرکاء یا اشخاص خارج از شرکت انتخاب شوند.

حدود اختیارات مدیران را اساسنامه تعیین می کند.

نیاز به بازرس ندارد مگر اینکه تعداد شرکا بیش از 12 نفر باشد که در این صورت باید هیات نظار تشکیل شود

در این شرکت تعداد مدیران بر حسب تعداد شرکاء و نیاز آنها تعیین می شود و حداقلی از جهت تعداد مدیران در قانون پیش بینی نشده است. با توجه به اینکه در قانون تجارت سقفی برای مدت ماموریت مدیران پیش بینی نشده است لذا تعیین مدت ماموریت مدیران به عهده شرکاء می باشد.

مدیران ممکن است از بین شرکاء یا اشخاص خارج از شرکت انتخاب شوند. و حدود اختیارات مدیران را اساسنامه تعیین می کند. در این نوع شرکت برخلاف شرکتهای سهامی رکن بازرسی پیش‌بینی نشده و نیاز به بازرسی ندارد مگر اینکه تعداد شرکا بیش از 12 نفر باشد که در این صورت باید هیات نظار تشکیل شود. این هیات نظار یا هیات نظارت وظیفه نظارت بر عملکرد مدیران و شرکت را بر عهده دارد.

□ ویژگی شرکتهای شخصی

1- اهمیت اعتبار شخصی شرکاء

2- نامحدود بودن مسئولیت شرکاء

□ مصادیق شرکتهای شخصی

1- شرکت تضامنی

2- شرکت نسبی

شرکتهای شخصی دارای ویژگی‌هایی است که مشخصه و ممیزه این نوع شرکت از شرکتهای سرمایه‌ای است. دو ویژگی مهم این شرکته عبارتند از:

- 1- اهمیت اعتبار شخصی شرکاء: به این معنی که چون در این نوع شرکتهای مردم به اعتبار شخصیت شرکا وارد معامله با شرکت می‌شوند و توجهی به میزان سرمایه شرکت ندارند لذا سرمایه از اهمیت کمتری برخوردار است و بیشتر اعتبار شخصی شرکا اهمیت دارد.
  - 2- نامحدود بودن مسئولیت شرکاء در مقابل طلبکاران شرکت ویژگی مهم این نوع شرکتهای است و علت این نامحدود بودن مسئولیت این است که شرکاء با اعتبار شخصی خود اقدام به تاسیس شرکت نموده‌اند لذا طبیعی است این انتظار برای اشخاص طرف معامله با این شرکتهای ایجاد می‌شود که اگر شرکت توانائی پرداخت بدهی‌های شرکت را نداشته باشد، شرکا از اعتبار شخصی خود پرداخت می‌کنند. از این نوع شرکتهای کمتر استفاده می‌شود اما در برخی فعالیتها مانند صرافائی از این قالب حقوقی استفاده می‌شود.
- شرکتهای شخصی مشتمل بر دو قسم هستند که عبارتند از: شرکت تضامنی و شرکت نسبی

1- شرکت تضامنی

□ در اسم شرکت عبارت « شرکت تضامنی » و لاقول اسم یک نفر از شرکاء ذکر شود.

□ باید بعد از اسم شریک یا شرکایی که ذکر شده است، عبارتی از قبیل « وشرکاء » یا « و برادران » قید شود.

❑ موضوع شرکت بایستی انجام فعالیت‌های تجاری باشد

❑ حداقل شرکاء 2 نفر است

❑ حداقل سرمایه در قانون پیش‌بینی نشده است

در اسم شرکت تضامنی بایستی عبارت « شرکت تضامنی » و لاقال اسم یک نفر از شرکاء ذکر شود. چراکه در این نوع شرکت اعتبار شخصی شرکا اهمیت دارد لذا بایستی با ذکر عبارت تضامنی بودن شرکت مردم بدانند که شرکا مسئولیت تضامنی دارند و با آوردن نام یکی از شرکا حداقل می‌توانند یکی از شرکا را بشناسند و بر مبنای میزان اعتبار شخص مزبور اقدام به معامله با شرکت مزبور بنمایند.

باید بعد از اسم شریک یا شرکایی که ذکر شده است، عبارتی از قبیل « و شرکاء » یا « و برادران » قید شود. تا نشان دهنده متعدد بودن تعداد شرکا باشد.

موضوع شرکت بایستی انجام فعالیت‌های تجاری باشد. لذا برای انجام فعالیت‌های غیر تجاری نمی‌توان اقدام به تاسیس شرکت تضامنی نمود.

از جهت حداقل شرکاء در این شرکت همان قاعده کلی یعنی حداقل 2 نفر اعمال می‌شود البته از جهت حداکثر تعداد شرکا سقف و محدودیتی پیش‌بینی نشده است.

از جهت میزان سرمایه چون در این نوع شرکت اعتبار شخصی شرکا بیش از میزان سرمایه اهمیت دارد لذا حداقل سرمایه در قانون پیش‌بینی نشده است. بنابر این در این شرکت می‌توان به هر میزان که شرکا بخواهد سرمایه تعیین کنند.

❑ در شرکت های تضامنی مسئولیت شرکاء نامحدود بوده و هر شریک به تنهایی ضامن پرداخت کل بدهی ها می باشد.

❑ هرگونه تراضی شرکاء (خلاف قانون) بین خودشان موثر و نافذ است ولی درمقابل بستانکاران (شخص ثالث) به هیچ وجه ارزشی ندارد.

❑ مادام که شرکت منحل نشده است طلبکاران حق مراجعه به شرکا را ندارند

❑ هر یک از شرکاء بعد از پرداخت قروض می تواند به هر یک از شرکاء مراجعه نموده و سهمی زیان آنها را به تناسب سرمایه ای که در شرکت داشته اند وصول نماید.

در شرکت های تضامنی به جهت اینکه میزان سرمایه اهمیت ندارد و اشخاص به اعتبار شرکا وارد معامله با شرکت می‌شوند لذا مسئولیت شرکاء نامحدود بوده و هر شریک به تنهایی ضامن پرداخت کل بدهی ها می باشد. البته طلبکاران زمانی حق مراجعه به شرکا را دارند که شرکت قادر به پرداخت بدهی نباشد و منحل یا ورشکسته شود. ممکن است شرکا در بین خود توافق کنند که مسئولیت بیشتری متوجه یکی از شرکا

باشد در این صورت این قرارداد فقط بین شرکا اعتبار دارد ولی درمقابل بستانکاران (شخص ثالث) به هیچ وجه ارزشی ندارد و شرکا دیگر نمی‌توانند از مطئولیت خود بکاهند.

البته هریک از شرکاء بعد از پرداخت قروض می‌تواند به هریک از شرکاء مراجعه نموده و سهم زیان آنها را به تناسب سرمایه ای که در شرکت داشته‌اند وصول نماید.

تعداد مدیران بر حسب تعداد شرکاء و نیاز آنها تعیین می‌شود.

تعیین مدت عضویت مدیران به عهده شرکاء می‌باشد.

مدیران ممکن است از بین شرکاء یا اشخاص خارج از شرکت انتخاب شوند.

حدود اختیارات مدیران را اساسنامه تعیین می‌کند.

نیاز به بازرسی ندارد مگر اینکه تعداد شرکا بیش از 12 نفر باشد که در این صورت باید هیات نظار تشکیل شود

از جهت رکن مدیریتی داشتن هیات مدیره اجراری نیست و ممکن است یک یا چند نفر را به عنوان مدیر انتخاب کنند. لذا در این نوع شرکت تعداد مدیران بر حسب تعداد شرکاء و نیاز آنها تعیین می‌شود. محدودیتی نیز برای مدت ماموریت مدیران وجود ندارد. به همین دلیل تعیین مدت عضویت مدیران به عهده شرکاء می‌باشد. البته ممکن است از قبل در اساسنامه برای مدت ماموریت مدیران محدودیت پیش‌بینی شده باشد که در این صورت بایستی اساسنامه رعایت شود. مدیران ممکن است از بین شرکاء یا اشخاص خارج از شرکت انتخاب شوند و حدود اختیارات مدیران را اساسنامه تعیین می‌کند.

در شرکتهای تضامنی رکن بازرسی اجباری نیست و نیاز به بازرسی ندارد مگر اینکه تعداد شرکا بیش از 12 نفر باشد که در این صورت باید هیات نظار تشکیل شود.

در شرکتهای تضامنی منافع به نسبت سهم الشرکه بین شرکاء تقسیم می‌شود مگر آنکه شرکتنامه ترتیب دیگری را تعیین نموده باشد.

اگر در نتیجه ضررهای وارده سهم الشرکه شرکاء کم شود مادام که این کمبود جبران نشده تادیه هر نوع منفعت به شرکاء ممنوع است.

دو نکته قابل توجه در خصوص شرکت تضامنی این است که در شرکتهای تضامنی منافع به نسبت سهم الشرکه بین شرکاء تقسیم می شود مگر آنکه شرکتنامه ترتیب دیگری را تعیین نموده باشد. لذا هرچند مسئولیت در مقابل طلبکاران تضامنی و نامحدود است اما در رابطه بین شرکاء هم مسئولیت و هم منافع به نسبت به میزان سهم الشرکه تقسیم می شود البته ممکن است در اساسنامه مسئولیت بیشتری برای برخی شرکا پیش بینی کند یا اینکه منافع و سود بیشتری در نظر گرفته باشد.

نکته دوم این است که اگر در نتیجه ضررهای وارده سهم الشرکه شرکاء کم شود مادام که این کمبود جبران نشده تادیه هر نوع منفعت به شرکاء ممنوع است.

در شرکت های تضامنی هیچیک از شرکاء نمی تواند سهم خود را به دیگری منتقل کند مگر به رضایت تمام شرکاء.

در صورت فوت یکی از شرکاء بقای شرکت موقوف به رضایت سایر شرکاء و قائم مقام متوفی خواهد بود.

در صورت ورشکستگی یکی از شرکاء بقیه می توانند اقدام به خرید سهم او نمایند.

با توجه به اینکه در شرکتهای تضامنی، شخصیت شرکاء از اهمیت زیادی هم برای شرکا و هم برای اشخاص ثالث طرف معامله با شرکت دارد لذا ویژگیهای خاصی از جهت تاثیر شخصیت شرکا و حیات و فوت و ورشکستگی شرکا بر بقا و حیات شرکا دارد. به همین دلیل در شرکت های تضامنی هیچیک از شرکاء نمی تواند سهم خود را به دیگری منتقل کند مگر به رضایت تمام شرکاء. از طرفی در صورت فوت یکی از شرکاء بقای شرکت منوط به رضایت سایر شرکاء و قائم مقام متوفی خواهد بود. لذا اگر سایر شرکا موافق ادامه فعالیت شرکت نباشند یا ورثه شریک متوفی اعلام موافقت برای ادامه شراکت و فعالیت شرکت ننماید، شرکت منحل می گردد. اما آیا ورشکستگی برخی از شرکا بر بقا و انحلال شرکت تاثیر دارد. در قانون تجارت برای اینکه شرکا بتوانند از تاثیر ورشکستگی یکی از شرکا بر انحلال شرکت جلوگیری نمایند می توانند در صورت ورشکستگی یکی از شرکاء اقدام به خرید سهم او نمایند.

2- شرکت نسبی

در اسم شرکت عبارت شرکت نسبی و لا اقل اسم یک نفر از شرکاء باید قید شود.

عنوان شرکاء و یا برادران و یا پسران باید قید شود.

در شرکت های نسبی مسئولیت شرکاء نامحدود بوده ولیکن مسئولیت مزبور به نسبت سرمایه بین شرکاء تقسیم می شود.

بقیه مقررات شرکت های نسبی از لحاظ تشکیل، سرمایه، مدیریت و ... عین شرکت های تضامنی است.

در اسم شرکت نسبی بایستی عبارت « شرکت نسبی » و لااقل اسم یک نفر از شرکاء ذکر شود. چراکه در این نوع شرکت اعتبار شخصی شرکا اهمیت دارد لذا بایستی با ذکر عبارت نسبی بودن شرکت مردم بدانند که شرکا مسئولیت نامحدود دارند و با آوردن نام یکی از شرکا حداقل می توانند یکی از شرکا را بشناسند و بر مبنای میزان اعتبار شخص مزبور اقدام به معامله با شرکت مزبور بنمایند.

باید بعد از اسم شریک یا شرکایی که ذکر شده است، عبارتی از قبیل « و شرکاء » یا « و برادران » قید شود. تا نشان دهنده متعدد بودن تعداد شرکا باشد.

در شرکتهای نسبی مسئولیت شرکا نامحدود است اما تفاوتی که با شرکتهای تضامنی دارد این است در شرکت نسبی مسئولیت نامحدود است ولی به نسبت میزان سهم الشرکه است. لذا اگر کسی 10 درصد سهم الشرکه را داشته باشد و میزان آن 10 میلیون تومان باشد. بدهی شرکت یک میلیارد باشد، مسئولیت شرکت به میزان ده درصد کل بدهی است یعنی 100 میلیون تومان.

سایر احکام شرکت نسبی از جمله از جهت نحوه تشکیل، سرمایه، اداره و ... مانند شرکتهای تضامنی است.

□ ویژگی شرکتهای مختلط

ترکیبی از شرکا با مسئولیت محدود و شرکاء با مسئولیت نامحدود (ضامن)

□ مصادیق شرکتهای شخصی

1- شرکت مختلط سهامی

2- شرکت مختلط غیر سهامی

1- شرکت مختلط سهامی

□ ترکیبی از شرکت تضامنی و شرکت سهامی که در آن چند نفر شریک ضامن و دارای سهم الشرکه می باشند و بقیه

سرمایه به سهام متساوی القیمه تقسیم شده است.

□ حداقل شرکا 2 نفر است

□ موضوع فعالیت باید برای امور تجاری باشد

- در نام شرکت باید عنوان « شرکت مختلط غیر سهامی» و حداقل نام یکی از شرکای ضامن قید شود
- در اسم شرکت نباید اسم هیچیک از شرکای سهامی قید شود.
- اداره شرکت اصولاً به عهده شرکای ضامن است.
- شریک سهامی تا میزان سرمایه خود مسئول قروض شرکت است.
- مسئولیت شریک ضامن نامحدود است.

2- شرکت مختلط غیر سهامی

- حداقل شرکا 2 نفر است
- موضوع فعالیت باید برای امور تجاری باشد
- در شرکت مختلط غیر سهامی، ترکیبی از شرکاء ضامن با شرکاء با مسئولیت محدود.
- در نام شرکت باید عنوان « شرکت مختلط غیر سهامی» و حداقل نام یکی از شرکای ضامن قید شود
- در اسم شرکت نباید اسم هیچیک از شرکای سهامی قید شود.
- شرکای با مسئولیت محدود تا میزان سرمایه خود مسئول پرداخت بدهی های خود می باشد.
- مسئولیت شریک ضامن نامحدود است.

شرکت های تعاونی

- مبانی قانونی
- ✓ اصل 44 قانون اساسی که اقتصاد را در جمهوری اسلامی ایران در سه بخش تعریف کرده: دولتی، خصوصی و تعاونی
- ✓ قانون بخش تعاون اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب 1370
- ✓ قانون شرکتهای تعاونی مصوب 1350
- انواع شرکتهای تعاونی

✓ تعاونی توزیع

✓ تعاونی تولید

حداقل اعضای یک شرکت تعاونی از هفت نفر نباید کمتر باشد.

هر یک از اعضاء حداقل باید دارای یک سهم باشند و تمام قیمت اسمی سهم خود را نقداً بپردازند

هر یک از اعضاء دارای هر تعداد سهم که باشد، بیش از یک رای ندارند.

تقسیم سود بر مبنای میزان سرمایه نمی باشد.

تعداد شرکاء و کثرت آنها موثر است نه سرمایه و ضمانت شرکاء.

بخش دوم - دفتر توسعه فناوری سلامت